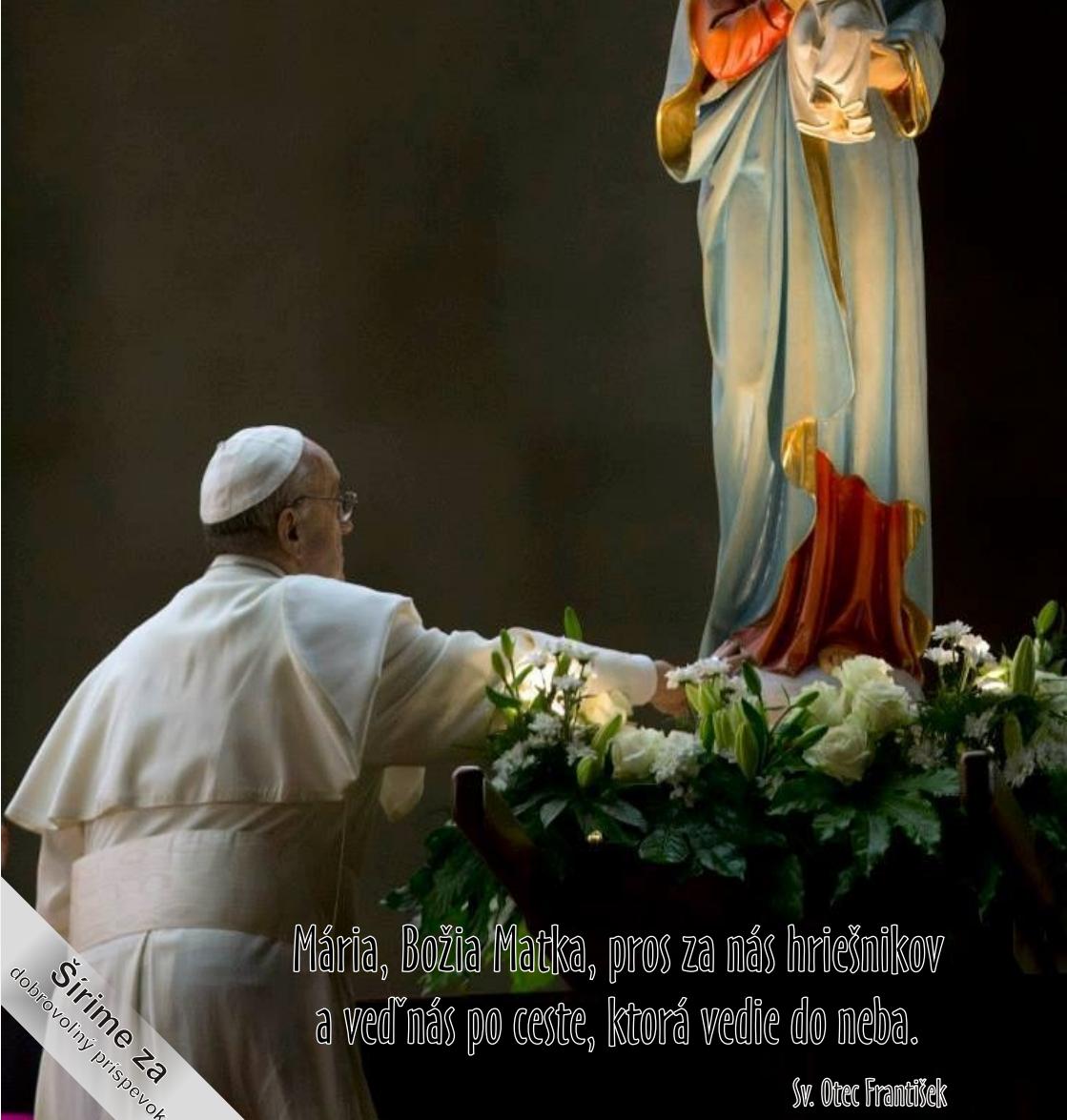

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XI. ročník
číslo 8/2013

Mária, Božia Matka, pros za nás hrievníkov
a ved nás po ceste, ktorá vedie do neba.

Šírime za
dopravovolný príspevok

Sv. Otec František

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Slovo na úvod ...

strana 3

Otázočky

My sa pytame, kňaz odpovedá ...

strana 4

Zaujalo nás

Misijné stretnutie v Partizánskom

strana 5-7

Zamyslenie

Milujeme Cirkev tak, ako vlastnú mamu?

strana 8-9

Týka sa nás

Pochod za život

22.9.2013 - Košice

strana 10-11

Aktuálne

Ružencová Panna

Mária - 7. októbra

strana 12

Boli sme pri tom Sedembolestnej

Panne Márii

ďakujeme za vznik nášho mesta

strana 13

Farská kronika

od 21.8. do 24.9.2013

Do nášho cirkevného spojenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Peter Biskup

Ema Bagová

Liliana Heráková

Jakub Paták

Viktória Stojková

Alexej Švec

Samuel Alman

Diana Hubková

Marek Mosný

Eva Rácová

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Ivan Pavlišák, 62 r.

Gustáv Kráľ, 88 r.

Eva Parillová, 62 r.

Mária Biehunková, 85 r.

Oliver Sobotá, 82 r.

Michal Cichý, 78 r.

Olga Hodálová, 74 r.

Jozefína Mesková, 79 r.

Anna Hlavinová, 75 r.

Pozvánka

Dňa 06.10.2013 bude v našej farnosti slávnoštána svätá omša, počas ktorej bude vyslúžená sviatosť birmovania našim birmovancom banskobystrickým biskupom Mons. Mariánom Chovancom, na ktorú ste pozvaní všetci veriaci.

Liturgický kalendár

6.10. - 27. nedelea v cezročnom období

7.10. - Ružencovej Panny Márie

13.10. - 28. nedelea v cezročnom období

20.10. - 29. nedelea v cezročnom období

27.10. - 30. nedelea v cezročnom období

Slovo na úvod ...

11.10.2012 začal Rok viery. Svätý Otec ho vyhlásil prozreteleňostne preto, že „Boh sa vytráca z horizontu človeka a spoločnosti. Svetlo, ktoré pochádza od Boha zhasína a ľudstvu začína chýbať orientácia“.

Vieru pokladáme za samozrejlosť. Stále zotrívavame v presvedčení, že nič sa nedeje a že o vieri sa nemusíme starať, lebo nás sa to nedotýka. My vieri máme. Omyl v tomto úsudku je však zjavný a pred našimi očami zrazu vyrastie problém veľký ako Gerlach v našich Tatrách, keď nazrieme do matrík v našich farských úradoch.

Konštatujeme, že deti sa nerodia a keď, tak sa rodia len v omnoho menšej miere. Rodia sa do neúplných rodín slobodným matkám. A to veľmi často. Skrátka, kresťania v súčasnom svete stratili etické normy: „Často majú spoločný stôl ako ostatní ľudia, ale žiaľ i spoločné lôžko ako ostatní ľudia.“

Bohužiaľ aj kresťania dnes nerešpektujú život a manželskú vernosť. Prestali už svedčiť o tom, že majú byť čosi iné, ako ostatní ľudia ... To, čo sme prijali od Spásneho Slova akosi zaniká a aj kresťania žijú, ako keby Spasiteľ tu nikdy neboli.

Zabudli sme na to, že na začiatku našej viery nie je nejaké etické rozhodnutie, či veľká myšlienka, ale to, že sme prijali do svojej vlastnej existencie Božieho Syna Ježiša Krista. On v nás podnecuje lásku k blížnemu človeku, vtláča etické normy pre naše správanie. On je výrazom nášho príhnutia k Bohu.

Naša viera potrebuje rozšíriť aj

schopnosť rozumu. Rozum nemôžeme nechať zúžený len na priestor vedy a jej poznatkov, technológií a ich možností. Rozum má schopnosť vierou sa rozširovať. Posúvať prah ľudského poznania a overovať ho kresťanským personalizmom v centre ktorého je osoba Ježiša z Nazaretu. Potom územie jeho rodnej Palestíny a Izraela sa stane pre nás ako keby štartovacou rampou pre nedozierne horizonty večnosti. Kresťanská viera k tomu potrebuje Ježiša Krista, kresťanská viera nesmie byť tým pádom bez Vzkrieseného.

ÚVODNÍK

Preto je vyhlásený Svätým Otcom Benediktom XVI. Rok viery, lebo s vieri sa čosi deje a máme s ňou problém. Strácame ju! Rok viery sa skončí 24. novembra 2013 na slávnosť Krista Kráľa. Žijeme teda v čase, keď môžeme aj my v tomto Roku viery svoju vieri obnoviť. Zakotviť v Ježišovi Kristovi. A nebáť sa byť znova ako kresťania inými medzi ľuďmi v súčasnom svete. Nie v obliekaní a reči, či jedle, ale v chápaní úcty k životu, manželskej vernosti, či láske k blížnemu.

O modlitbu prosí a za vás sa modlí,
Vladimír, Váš farár

My sa pýtame, kňaz odpovedá ...

Milí veriaci, chceme zaviesť v našom časopise novú rubriku, v ktorej VY môžete klásiť otázky kňazovi ... Čo v dnešnom pomýlenom svete v oblasti viery, morálky, etických hodnôt vám nie je zrozumiteľné ... Napísané otázky môžete odovzdať osobne redaktorom časopisu alebo poslať na e-mailovú adresu pe.mesto@fara.sk.

My sme za vás položili pári zvedavých otázok nášmu vdp. farárovi Vladimírovi Farkašovi:

1. Ako vznikla myšlienka vytvoriť v Partizánskom krížovú cestu? Kto stojí za jej vznikom?

Srdečne pozdravujem!

Myšlienka vytvoriť pre PE krížovú cestu vznikla v predstavách pána Petríka. Postupne si táto jeho iniciatíva našla ďalších spolupracovníkov v radoch seniorov ... Samotného ma táto myšlienka veľmi nadchla, keď som ju po prvýkrát započul. Preto som si vyžiadal od pána Petríka podrobnejší popis tejto jeho inšpirácie a uviedol som ho do „Histórie domus“ našej farnosti. Či táto inšpirácia je aj Božou vôleou, to ukáže čas i pokora. Všetky miesta modlitby si vyžadujú, aby ich zriaďovateľ dal priestor Neviditeľnému. On musí rášť. Preto je to krížová cesta.

2. So svojimi farníkmi komunikujete aj cez internet. Ako hodnotíte takúto komunikáciu? Dostali ste aj otázky, ktoré boli kontroverzné?

V Banskej Bystrici, keď som pôsobil na biskupskom úrade 10 rokov, zrušil som všetko svoje „elektronické súkromie“ ako obetu pre dosiahnutie čo najväčšej transparentnosti úradu. Čiže to, čo som elektronicky odkomunikoval, bolo možné skontrolovať. Nezostalo to len pre mňa.

Médiá sú vzácný dar. Vyžadujú čím ďalej, tým silnejšiu morálku. Alebo aj ináč, ak médiá pokladáme za prvý front v spoločnosti, tak morálka je zasa prvý a najpodstatnejší front v médiách. Kto morálku nemá, ten potom médiá a médiami aj všetko ničí a prináša škody na človeku ... Asi tak, ako atómová bomba v zbrojárskom priemysle.

V podstate nepoznám kontroverzné otázky v médiách. Poznám otázky mravné a nemravné, falosné a pravdivé. No a dôležité sú jedny i druhé.

Položené otázky sú totiž dôležitejšie ako odpovede.

3. Kedy sa znova vrátia rehoľné sestry do našej farnosti? Aká to bude rehoľa?

Snažím sa od prvej chvíle o to, aby sestričky do farnosti znova prišli. My však jednu sestru rehoľnú aj dnes reálne máme a keď sa pozérám, ako jej pôsobenie vo farnosti má pozitívny vplyv na život, snažím sa o to ešte viac, aby nezostala jedinou rehoľnou sestrou. Kedy sa to však zmení, to neviem, ale viem od provinciálky, že „sme stále v hre“. Povedala mi to naposledy nedeľu 8.9.2013.

4. Po toľkých rokoch, čo ste tu neboli sa veľa zmenilo. Ako teraz hodnotíte Partizánske ako mesto a našu farnosť? Čo by sa dalo zlepšiť? V čom Vám môžeme viac pomáhať?

Mesto Partizánske sa narodilo ako Baťovany. Stratilo meno tak, ako po roku 1948 sme stratili slovenskú štátnosť a slovenský štát. To, o čom hovorím najviac pocítili emigranti. Nemali sa kam vrátiť. Stratili pevnú pôdu pod nohami. Občianka im bola zbytočná. Domov sa stal cudzinou. Od rodiny doma ich delili ostanutý drôt a mínové pole. Za návrat domov sa zrazu platilo basou. Otrasné zneuctenie ľudskej duše politickou ideológiou v čase vojny i po nej ešte viac.

Partizánske v týchto dejinách sa javí ako Braiglove obrazy. Umelec v nich vychytával obľubu v chaoze a zmysel nachádzal v jeho pravdivom opise ... Štetcom. A ten, kto chce tento „braigel“ pochopiť, musí si ho najprv zamíľovať ... A mne sa to stalo s Partizánskym. Aj braigel v ňom je pre mňa pekným, lebo toto mesto a ľudí v ňom mám úprimne rád.

Som kňazom Ježiša Krista, katolíckej Cirkvi a teraz znova Partizánčanom. Prepáčte, že nepíšem nič o vylepšovaní a hodnotení. Ja do toho všetkého postupne vbehnem, aj keby som nechcel, lebo Baťova škola je ako motor, ktorý ak zastavíte, tak ho pokazíte a ak je v pohybe, tak vás tiež pohne, aj keby sa vám hýbať nechcelo ...

Zaujíma ma však Božia vôle na prvom mieste. Túto vôle chcem hľadať. Otvorene, nahlas i v tichosti srdca, sám i spolu ... S drahými Partizánčanmi. Myslím to úprimne.

S pozdravom a v úcte prosí o modlitbu V. Farkaš za rozhovor ďakuje redakčná rada

Misijné stretnutie v Partizánskom

V rámci svojich misijných stretnutí po Slovensku, koncom augusta zavítal aj k nám do našej farnosti páter Robert Balek SVD, misionár v Moskve. Jeho návštěva u nás začala svätou omšou s misijnou kázňou. Po sv. omši pokračovalo stretnutie prezentáciou fotiek a rôznych suvenírov z Ruska (matriosky, ikony a ďalšie nádherné veci). Páter Robert sa s nami podelil o svoje zážitky z Ruska, či už konkrétnie z Moskvy, ale aj z jeho pobytu na Sibíri. Porozprával nám o ťažkom životnom osude Moskovčanov, ktorých každodenne stretá. O biede, smútku, ale i veselosti a srdečnosti mnohých Rusov. V príhovore spomenul aj rozsiahlu opravu chrámu, kde práve pôsobí. Kúpou „tehličky chrámu sv. Olgy“ sme mohli aj my prispiť na obnovu tohto chrámu. Svojou návštěvou, milým a horlivým rozprávaním nás povzbudil k misijnému zápalu za ohlasovanie evanjelia.

Na konci nášho stretnutia nás páter Robert obdaril modlitbou zriekania, ktorá je podľa jeho slov veľmi účinná a nápmocná v boji so zlom.

MODLITBA ZRIEKANIA:

Dlhý variant (večer pri sviečke, alebo ráno hneď po zobudení sa):

V mene Ježiša Krista a mocou môjho krstu zriekam sa každého zla a diabla ... (doplniť to, čo cítis v sebe ako zlo, napríklad: zriekam sa pýchy, neodpustenia sebe aj iným, nepriatia seba a iných, kontroly svojho života a života iných okolo, egoizmu, hnevú,

strachu, zúfalstva, zriekam sa ducha smrti a myšlienok na smrť, ducha závislosti na alkohole, drogách, ducha nemravnosti a masturbácie, akéhokoľvek prekliatia, závisti, ohovárania a žiarlivosti zo strany iných proti mne ... atď). Zbavujem ich všetkých akejkoľvek moci nado mnou -

ZAUJALO NÁS

nad mojou myšľou, pamäťou, srdcom, dušou, telom, vôleou, emóciami, podvedomím a vedomím a všetku vládu nad sebou odovzdávam iba do tvojich rúk, Ježiš. Nech všetko zlo aj so všetkými diablami navždy odíde odo mňa preč pod tvoj kríž, Ježišu, tam sa ti úplne podriadi a už nikdy sa nevracia ku mne ani k mojim blízkym. Tak som sa rozhodol, nech sa tak aj stane. Amen!

Ježišu, ja ťa vyhlasujem verejne pred celým svetom za svojho jediného zvrchovaného Pána, ktorý môže so mnou a mojím životom robiť, čo chce, pretože len ty vieš, čo ma urobí nekonečne šťastným. Úplne ti podriadujem všetky oblasti môjho života aj tie, ktoré pred tebou skrývam. Vezmi si ma do rúk a rob so mnou úplne, čo chceš. Dovoľujem ti milovať ma a milovať cezo mňa všetkých okolo. Stvor okolo mňa ochranný štít Tvojej lásky a Tvojej krvi, cez ktorý neprenikne ku mne nijaké pokušenie a nijaké zlo. Nech tvoji anjeli prídu a pomáhajú mi vnútri tohto štítu obnoviť postupne všetko, čo si vo mne stvoril a rozvinúť to do plnej krásy a úplnej jednoty s Tebou. Ježiš a Mária! Zasväcujem vám seba aj svojich blízkych, odovzdávam všetkých nás do vášho srdca, postarajte sa o nás! Amen!

Príď, Duchu Svätý, teraz v tejto chvíli do môjho prázdnego srdca, do mojej mysele, duše, tela, vôle, emócií, do pamäte, do vedomia a podvedomia a zober všetko pod svoju vládu, pod svoju kontrolu - osloboď ma a očistuj od každého zla a zviazania, ktoré vo mne bolo, uzdravuj ma celého a nasýť a napln svoju láskou, pokojom, radosťou a šťastím, vierou a dôverou v Teba, nádejou, pokorou, poslušnosťou, odvahou, trpežlivosťou, múdrostou ...

(doplň to, čo cítiš, že potrebuješ, čo je protikladom zla, ktorého si sa zriekal) a všetkými milostami, ktoré sú potrebné k úplnému zjednoteniu s Tebou - Najsvätejšia Trojica - Otec, Syn a Duch Svätý.

Úplne ma celého ovládni a hovor cezo mňa, konaj cezo mňa, rozmýšľaj cezo mňa, rozhoduj sa cezo mňa, miluj cezo mňa. Rob so mnou a cezo mňa všetko, čo chceš, aj proti mojej vôle, len ma, prosím, urob nekonečne šťastným,

aj všetkých okolo mňa. Dovoľujem ti to, Bože, ale iba tebe, nikomu inému, pretože iba ty vieš všetko, vidíš všetko a iba ty miluješ všetkých nekonečnou láskou. Preto iba ty vieš, ktoré slová a ktoré skutky a rozhodnutia sú tie najlepšie pre mňa i pre iných. Úplne sa ti podriadujem. Prosím, premeň ma v Seba - v Lásku, pretože ty si Láska a iba ty vieš, kto naozaj som a čoho všetkého som spolu s Tebou schopný, veď si ma stvoril na svoj obraz. Amen!

Krátky variant (ked' ťa napáda nejaké pokušenie v tých najmenších myšlienkach):

V mene Ježiša Krista zriekam sa tejto myšlienky hnevu, strachu, neodpustenia ... (doplň to, k čomu ťa Zlý pokúša). Nech všetko toto zlo odíde navždy odo mňa aj so všetkými diablami pod Tvoj kríž, Ježišu, a úplne sa ti tam podriadi a nikdy sa už nevracia ani ku mne, ani k mojim blízkym! Amen!

Ježišu, ty si môj jediný Pán, ktorému sa úplne podriadujem, prosím, napĺň ma teraz svojím Svätým Duchom - moju

mysel', pamäť, srdce, dušu, vôľu, telo, city a podvedomie. On sám nech ma nasýti svojou láskou, dôverou k Tebe, o d p u s t e n í m , o d v a h o u , dobroprajnosťou, čistotou mysele... (to, čo je protiváhou zla, ktorého si sa zriekal) a vytvor okolo mňa štít, cez ktorý ku mne neprenikne nijaké pokušenie ani zlo, ale iba twoja láska a starostlivosť. Premieňaj ma viac a viac v seba - v Láske, lebo ty si Láska. Vládni nado mnou a rob si so mnou a cezo mňa, čo chceš! Amen!

Chcel by som sa na záver v mene našej farnosti podakovať pátrovi

Robertovi za návštenu v Partizánskom, za krásne, silné a povzbudivé svedectvo. Za vrúcne slová o láske a milosrdenstve nášho Boha Otca, za mnohé príbehy zo života, v ktorých hlavným hrdinom bol vždy Pán Ježiš. V modlitbách vám vyprosujeme všetky potrebné milosti vo vašom misijnom povolaní.

Boris Laurinec

Foto: Jozef Brida

Kto by chcel konkrétnie pomôcť misionárom pri oprave a obnove chrámu sv. Olgy v Moskve, môže svoju finančnú pomoc poslať na číslo slovenského účtu, ktorý zriadila Slovenská provincia Spoločnosti Božieho Slova - verbistov pre Rusko: 0805947007/5600 - nezabudnite pripísať v správe pre adresáta, či už pri posielaní na účet alebo poštovou poukážkou, poznámku: „Sv. Olga Moskva“ - len takto označené poukážky či prevody na účet budú určené na tento projekt. Inak označené finančné dary budú podľa vašej poznámky použité na rôzne iné projekty pre veriacich v Rusku. Aj neskôr môžete podporiť misie v Rusku cez tento účet.

Všetky dary posланé na tento účet putujú priamo do rúk verbistom-misionárom, ktorí majú už pripravené rôzne projekty pre veriacich v Rusku. Peniaze budú použité podľa toho, čo napíšete v poznámke. Pán Boh odpláť!

ZAUJALO NÁS

Milujeme Cirkev tak, ako vlastnú mamu?

Katechéza pápeža Františka

Medzi obrazmi, ktoré si zvolil II. vatikánsky koncil na lepšie priblíženie podstaty Cirkvi, nachádzame obraz „matky“: Cirkev je našou matkou vo viere, v nadprirodzenom živote. Pre mňa osobne je to najkrajší obraz Cirkvi: Cirkev ako matka. V akom zmysle je Cirkev matkou? Začnime od ľudskej reality materstva: Čo robí taká mama?

1. Matka predovšetkým dáva zrod života, nosí dieťa po deväť mesiacov vo svojom lone a potom ho otvára pre život, keď ho rodí. *Takáto je Cirkev: rodí nás vo viere účinkovaním Ducha Svätého, ktorý ju robí plodnou, tak ako Pannu Máriu. Obidve, Cirkev aj Panna Mária, sú matkami.* To, čo možno povedať o Cirkvi, možno povedať aj o Panne Márii, a čo možno povedať o Panne Márii, možno povedať aj o Cirkvi.

Viera je zaiste osobným úkonom: «verím». Ja osobne odpovedám Bohu, ktorý sa dáva spoznať a chce vstúpiť do priateľstva so mnou. *No vieri prijíjam od druhých, v rodine, v spoločenstve, ktoré ma učí povedať «verím», «veríme».* **Kresťan nie je nejaký ostrov!** *Kresťanmi sa nestávame v laboratóriu, kresťanmi sa nestávame sami od seba a vlastnými silami, ale viera je darom.* **Je to Boží dar, ktorý je nám daný v Cirkvi a cez Cirkev.** Toto je moment, v ktorom nám dáva zrod ako Božím deťom, moment, v ktorom nám darúva Boží život, rodí nás ako matka. A toto nám

dáva pochopíť dôležitú skutočnosť: naša príslušnosť k Cirkvi nie je vonkajšou a formálnou vecou, nespočíva vo vyplnení nejakého papiera, ktorý nám dajú... Je to úkon vnútorný a životný. *Do Cirkvi nepatríme tak, ako patríme do nejakej spoločnosti, do nejakej strany alebo akejkoľvek inej organizácie. Toto puto je životné, ako to, ktoré máme s vlastnou mamou, pretože „Cirkev je skutočne matkou kresťanov“.*

Položme si teraz otázku: *Ako ja vnímam Cirkev? Vážim si aj svojich rodičov za to, že mi dali život, vážim si Cirkev za to, že ma zrodila vo viere prostredníctvom krstu? Ale, pamätajú si títo kresťania dátum svojho krstu? Chcel by som tu položiť otázku, ale nech si odpovie každý vo svojom srdci: Koľki z vás si pamätajú dátum svojho krstu?* Dátum krstu, to je dátum nášho narodenia pre Cirkev. Deň, keď nás porodila Matka Cirkev. **A teraz domáca úloha: keď budete doma, pozorne si zistite dátum vášho krstu.** Je dobré, aby sme to oslavili, podčakovali Pánovi za tento dar.

Milujeme Cirkev tak, ako milujeme vlastnú mamu, s tým, že dokážeme pochopiť aj jej nedostatky? Všetky mamky majú nedostatky, máme ich všetci. No keď sa hovorí o maminých nedostatkoch, vtedy ju kryjeme, máme ju radi... A Cirkev tiež má svoje nedostatky. **Milujem ju tak, ako mamu?**

*Pomáham jej, aby bola krajšia,
opravdivejšia, viac podľa Pána?*

2. Matka sa neobmedzuje na darovanie života, ale s veľkou starostlivosťou pomáha svojim deťom rásť, dáva im mlieko, kŕmi ich, učí ich ceste života, vždy ich sprevádza svojou pozornosťou, svojím spolucíténím, svojou láskou, a to aj vtedy, keď sú veľké. A v rámci toho vie aj naprávať, odpúštať, chápať, vie byť nablízku v chorobe, v utrpení. Jedným slovom, dobrá matka pomáha deťom vyjsť zo seba samých, aby nezostali uvelebené pod materinskými krídlami, ako kuriatka pod krídlami kvočky. Cirkev ako dobrá matka koná rovnako: sprevádza nás rast odovzdávaním Božieho slova, ktoré je svetлом, ukažujúcim cestu kresťanského života, a vysluhovaním sviatosti. Živí nás Eucharistiou, prináša nám Božie odpustenie cez sviatosť pokánia, posilňuje nás vo chvíľach choroby pomazaním chorých. Cirkev nás sprevádza v celom našom živote viery, v celom našom kresťanskom živote. Môžeme sa opäť sami seba opýtať: **Aký mám vzťah k Cirkvi? Vnímam ju ako matku, ktorá mi pomáha kresťansky rásť? Som účastný na živote Cirkvi, cítim sa jej súčasťou? Môj vzťah je vzťahom formálnym, alebo životným?**

3. Cirkev, zatial čo je matkou kresťanov, zatial čo „tvorí“ kresťanov, je nimi tiež sama „tvorená“. Cirkev treba vidieť ako celok veriacich, ako kresťanské «my». Ja, ty, my všetci sme

súčasťou Cirkvi. Takže materstvo Cirkvi prežívame všetci, pastieri i veriaci. Nezriedka počúvam: „V Bohu verím, ale v Cirkve nie.“ „Počul som, že Cirkva hovorí tak a tak ... - Ale kto a kedy to povedal? - Kňazi to hovoria ...“ Nuž, kňazi sú jedna vec ... ale Cirkev, to nie sú iba kňazi. Cirkev sme všetci. A ak povieš, že veríš v Boha a neveríš v Cirkve, hovoríš tým, že neveríš v seba samého, a to je protirečenie. Cirkev sme všetci! Od toho nedávno pokrsteného dieťaťa až po biskupov, až po pápeža: všetci. Všetci sme Cirkev a všetci sme si rovní v Božích očiach. Všetci! A všetci sme povolení spolupracovať na zrode viery nových kresťanov, všetci sme povolení byť vychovávateľmi vo viere, ohlasovať evanjelium. Každý z nás nech sa sám seba opýta: **Čo robím pre to, aby ostatní mohli mať účasť na kresťanskej viere? Som vo svojej viere plodný, alebo som uzavretý?** Keď opakujem, že milujem Cirkev, ktorá nie je uzavretá vo svojich hradbách, ale schopná vychádzať, dať sa do pohybu, aj za cenu istého rizika, aby priniesla Krista všetkým, myslím tým na všetkých, na mňa, na teba, na každého kresťana! Myslím tým všetkých. **Všetci sme účastní na materstve Cirkvi, všetci sme Cirkev; všetci, aby Kristovo svetlo, dosiahlo k najvzdialenejším hraniciam zeme. - Nech žije svätá Matka Cirkev!**

ZAMÝSLENIE

Celý text môžete nájsť na
www.sk.radiovaticana.va

Pochod za život

22. september 2013 - Košice

Košicami - európskym mestom kultúry - dňa 22. septembra otriasol mohutný manifest ľudí, ktorí prišli podporiť ŽIVOT! 70-tisícový dav zaplnil do posledného miesta námestie. Vo všetkých kostoloch nielen tohto mesta, ale na celom Slovensku sa slúžili sväte omše na podporu ŽIVOTA! Takáto akcia v takejto podobe sa u nás konala po prvýkrát. Hlavným iniciátorom Národného pochodu za život bola Konferencia biskupov Slovenska, ktorá sa snažila do tohto gigantického projektu zapojiť aj ďalšie cirkvi, rehoľné spoločenstvá, pro-life organizácie a všetky mimovládne organizácie,

kostole sme sa po 9 dní aj my zapojili modlitbou Novény na podporu života, ktorú vydala KBS. Workshopy boli organizované v Košiciach na rozličné pro-life témy, ktoré viedli odborníci. A tak každý, kto mal záujem, sa mohol niečo viac dozvedieť: o prenatálnom psychologickom vývine dieťaťa; čakáš nečakané dieťa? - konkrétna pomoc tehotným ženám v nûdzi; látkové plienky verus jednorazové plienky; nosenie detí v šatkách; prirodzený prístup k plodnosti v gynekológii a pôrodnictve; prijatie postihnutého dieťaťa do rodiny; ochrana života a médiá - zo života pro-life novinára; sexuálna výchova doma a v škole - odovzdávanie pravdy o kráse lásky; ako rešpektovať ľudskú dôstojnosť až do konca? - paliatívna starostlivosť; dojčenie ako podpora vzťahovej väzby v rodine. Nedele v Košiciach vyvrcholila za jasného krásneho počasia, kde námestie zaplavili slovenské vlajky, transparenty a plagáty, ktorými všetci pútnici z rôznych kútov Slovenska aj zahraničia oslavovali život. Nechýbala podobizeň Svätého Otca Františka a tisícky bielych balónikov, portréty a obrázky rodín s deťmi. „Život je dar!“, „Sme tu spolu, aby sa ochránil život od počatia“, „Žiadame zákaz potratov“ - to boli iba niektoré z nápisov, ktoré držali mladí i starší v rukách. Niektorí si pripli na svoje oblečenie i odznaky, ktorými vyjadrili úctu k životu od počatia po prirodzenú smrť. Z tejto akcie sa zrodil manifest, v ktorom sa hovorí: „**Manifestom Národného pochodu za život jeho organizátori verejne vyjadrili presvedčenie, že život každého človeka je n e o c e n i t e l n ý. P r e t o má b yť bezpodmienečne chránený počas celej jeho dĺžky od počatia po prirodzenú smrť a má byť rešpektovaná jeho ľudská dôstojnosť. Rovnako má byť chránená rodina založená manželstvom muža a ženy. Starostlivosť o**

ktoré sa stotožňujú s potrebou chrániť ľudský život od počatia až po prirodzenú smrť.

Pred samotným vyvrcholením Pochodu za život predchádzala samotná 9-dňová duchovná príprava ako súčasť iniciatívy Mladí za rodinu. Úmysly na jednotlivé dni prípravy sa niesli v týchto témach: za úctu k životu od počatia a ochotu prijať neočakávané dieťa, za prehíbenie viery v Krista v slovenskom národe, za zákony ochraňujúce dôstojnosť každého ľudského života, za správny výber manželského partnera a predmanželskú čistotu, za starých a chorých členov rodín, za rodiny v kríze a po rozvode a ich podporu od cirkevného spoločenstva, za múdrost pri výchove a svedectve viery v rodinách, za zákony podporujúce mravné dobro mládeže a prirodzenú hodnotu manželstva a rodiny, za požehnanie Národného pochodu za život, aby poslúžil nášmu národu k schopnosti lepšie spravovať celé stvorenie a ochraňovať dôstojnosť každého ľudského života. V našom

deti a ich výchova je právom rodičov.“

„**Ako členovia tejto spoločnosti sme si vedomí našej spoluviny za súčasný stav, kedy sme pričasto ako súčasť mlčiacej väčšiny nebránili právo na život a nevytvárali vhodné podmienky na jeho rozvoj. Súčasný stav je natoľko vážny, že nás vyzýva ku konkrétnym činom, vyzýva nás postaviť sa za ochranu každého jedného človeka, aj toho nenaisteného,**“ píše sa v manifeste, v ktorom zároveň jeho tvorcovia vyzvali všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa zasadili o konkrétné veci. Prvou z nich je ochrana a úcta ku každému človeku od jeho počatia po prirodzenú smrť. Požadujú tiež rešpektovať dôstojnosť každého človeka, pomáhať ľuďom v núdzi, osobitne tehotným ženám, mnohopočetným rodinám a rodinám v ľažkej životnej situácii, ďalej žiadajú ukončiť zločiny na nevinných nenaistených deťoch a násilie, ktoré je páchané na ženách v mene „možnosti voľby“, ochrániť manželstvo muža a ženy a rešpektovať právo rodičov na výchovu svojich detí. Osobitným spôsobom vyzvali organizátori v manifeste všetkých verejných činiteľov. Chcú od nich, aby vytvorili legislatívne podmienky na to, aby bol chránený každý človek od počatia po prirodzenú smrť. Ďalej chcú, aby legislatívnym spôsobom zabezpečili ochranu manželstva muža a ženy, vytvorili mechanizmy a podmienky na to, aby sa rodiny nebáli prijímať deti a aktívne podporili inštitúcie, zamerané na pomoc rodinám v núdzi a tehotným ženám, aby nemuseli uvažovať o potrate.

Dav ľudí na námestí si vypočulo i pozdrav apoštolského nuncia na Slovensku Mons. Maria Giordanu. Biskupom, kňazom, zasväteným osobám, veriacim i všetkým ľuďom dobrej vôle, ktorí sa zišli v Košiciach, **priniesol pozdrav, povzbudenie a apoštolské požehnanie Svätého Otca Františka.** Pripomenal jeho slová, keď bol ešte arcibiskupom v Buenos Aires v Argentíne: „**Chráňte ľudský život! Nedajte sa od toho**

ničím a nikým odradiť. Stojí to za to.“ Citoval ho z dvoch dôvodov. Prvý je ten, že jeho slová poukazujú na hodnotu ľudského života, ktorý je vždy Božím darom a ako taký si zaslúži, aby sme nad ním držali ochrannú ruku v každej etape jeho vývoja a rastu. „A druhý dôvod je ten, aby sa zdôraznilo, že každá iniciatíva, ktorá sa koná na ochranu ľudského života, okrem toho, že je správna a legitímná, je predovšetkým dobro, ktoré prináša svoje ovocie v živote ako jednotlivých ľudí, tak rodín i celej spoločnosti“, povedal otec nuncius. Apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana zdôraznil, že stojí za to - ako vrazil Svätý Otec - „**nedať sa nikdy odradiť od šírenia kultúry života, od jeho ochrany a od toho, aby sme v našej spoločnosti prispeli ku klíme, ktorá bude naklonená základným**

TÝKA SA NÁS

ľudským a kresťanským hodnotám - tak potrebným pre harmonický ľudský rozvoj i rozvoj spoločnosti, v ktorej žije“, povedal vo svojom príhovore, v závere ktorého podčakoval všetkým, ktorí prispeli k organizácii pochodu a k jeho sprievodným aktivitám.

Musíme podotknúť, že ani naša farnosť neostala ľahostajná pri tak závažnej téme ochrany ľudského života od počatia až po prirodzenú smrť a osobnou účasťou veriacich rôznych vekových kategórií podporila tento projekt. I keď sa mnohí veriaci nemohli pre rôzne príčiny zúčastiť na tomto Národnom pochode za život, podporili túto akciu obetami, modlitbou a inými skutkami duchovného i telesného milosrdensťva na tento úmysel.

spracoval Peter

Ružencová Panna Mária

7. október

Modlitba ruženca patrí v kresťanskom novoveku medzi najrozšírenejšie modlitby rímskokatolíckej cirkvi. A napriek svojej dĺžke a rozličným námiestkam patrí aj medzi najobľúbenejšie pobožnosti.

Ruženec vznikol vo vrcholnom stredoveku (v 12. stor.) ako „ľudový žaltár“, ako **modlitba rehoľných bratov či sestier a jednoduchých ľudí, ktorí sa namiesto 150 žalmov modlili 150 otčenášov a neskôr 150 zdravasov.**

Dnešnú podobu dostal ruženec v 14. a 15. storočí. V 14. stor. nemecký kartuzián Henrich Kalkar rozdelil mariánsky žaltár na desiatky, kym tajomstvá z dejín spásy doň vložil ďalší nemecký kartuzián Dominik Pruský okolo r. 1420. Spočiatku bolo tých tajomstiev 50. Na klasickú podobu s pätnástimi tajomstvami upravil ruženec dominikán *bl. Alain de la Roche* (1428-1478), ktorý sa zaslúžil aj o veľké rozšírenie tejto modlitby.

Jednoduchá recitatívno-meditatívna modlitba ruženca sa stala každodennou povinnosťou rehoľných bratov a sestier, ako aj ružencových spolkov - bratstiev. No stále viac prenikala aj do života jednotlivcov. **Spínila všetky úlohy modlitby:** d'akovnú, oslavnú, ale predovšetkým prosebnú. **Ľudia sa obracali ku Kristovej Matke, aby sa prihovorila za šťastlivé vyriešenie naliehavých ťažkostí a za odvrátenie nebezpečenstva, ktoré presahovalo ľudské sily.** Tak to bolo v r. 1571, v čase kresťanskej

námornej výpravy proti Turkom, ktorí predstavovali smrteľné nebezpečenstvo pre kresťanskú Európu. Vtedy ružencové bratstvá konali prosebné ružencové sprievody.

Vo veľkej námornej bitke pri Lepante (Naupaktos) 7. októbra 1571 kresťanské vojsko pod vedením Juana d'Austria zvíťazilo nad Turkami a zlomilo ich moc na

Stredozemnom mori.

Vtedy pápež sv. Pius V. ustanovil na 7. októbra spomienku „*Panny Márie Vítaznej*“, ktorú o poldruhu roka neskôr nahradil liturgickou spomienkou Ružencovej Panny Márie. Spočiatku táto spomienka bola ľubovoľná, ale po víťazstve kresťanských vojsk pri Petrovom Varadine 15. augusta 1716 a po oslobodení ostrova Korfu pápež Klement XI. nariadił slávenie sviatku Ružencovej Panny Márie v celej Cirkvi.

Pápež Lev XIII. vydal niekoľko apoštolských

listov na podporu mariánskej úcty a osobitne modlitby sv. ruženca. **V r. 1887 zvýšil liturgický stupeň sviatku Ružencovej Panny Márie a október zasvätil Panne Márii ako Kráľovnej posv. ruženca.** Po pokoncilovej liturgickej úprave, ktorá silno zjednodušila liturgický kalendár, je 7. október zaradený do cirkevného kalendára ako záväzná spomienka Ružencovej Panny Márie.

spracoval Peter

Sedembolestnej Panne Márii ďakujeme za vznik nášho mesta

Ďakovnou svätoomšou vyvrcholilo 75. výročie založenia mesta Baťovany, terajšieho Partizánskeho. Na slávnosť Sedembolestnej Panny Márie - Patrónky Slovenska sa veriaci aj neveriaci podčakovali všetkým tým, ktorí stáli pri zrade nášho mesta, spomenuli si na všetkých zosnulých našich bratov a sestry, ktorí pomáhali a prinášali nemalé obety pri výstavbe rímskokatolíckeho kostola Božského Srdca Ježišovho a za všetkých ľudí, ktorí bývajú v tomto meste. Skôr ako sa začala svätá omša, vdp. ThDr. HeLiC Pavol Kollár, PhD., rodák z nedalekých Šimonovian, nám priblížil história vzniku expozitúry rímskokatolíckeho farského úradu v Baťovanoch, výstavbu nášho kostola, kňazov, ktorí tu pôsobili, prieky vtedajšíeho komunistického režimu, ako aj oficiálne vysvätenie kostola biskupom **Jozefom Ferancom**. Tieto podklady boli prevzaté z diplomovej práce nášho rodáka vdp. Ladislava Zajaca, kde oponentom tejto práce bol už vyšie spomenutý vdp. Pavol Kollár. Vdp. farár Mons. Vladimír Farkaš pred sv. omšou všetkých hostí a veriacich privítal a zároveň prednesol pozdrav od banskobystrického biskupa Mons. Mariána Chovanca. Hlavným celebrantom slávnostnej sv. omše bol vdp. farár Dušan Lukáč, ktorý pôsobí v Gelnici. Vyzval všetkých ľudí dobrej vôle, aby svetlo Kristovej lásky prinášali do každodenného

života, do rodín, práce, do školy a budovali dobro vo vzťahoch s ľuďmi. Na slávnostnej sv. omši boli prítomní aj ďalší naši rodáci - kňazi vdp. Jozef Meško, vdp. Jozef Šafář, vdp. Norbert Ďurdík, vdp. Ladislav Zajac a vdp. Tomáš Kuník, ktorý pôsobí ako misionár v Albánsku. Po záverečnom požehnaní sa prítomným prihovoril aj duchovný evanjelickej cirkvi a.v. v Partizánskom Jaromír Šuma, primátor mesta a správca

BOLI SME PRI TOM

farnosti na Šípku vdp. Peter Hrabovecký. Ich príhovory sa niesli v duchu, že výročie zrodu mesta by nás malo viesť k väčšej jednote a láske. „Mesto bude také, čo budeme do neho vnášať a čo mu budeme dávať“ zaznelo v príhovoroch. Slávenie sv. omše doprevádzal liturgickými spevmi chrámový zbor Laudatio pod vedením nadaného dirigenta Milana Tureka.

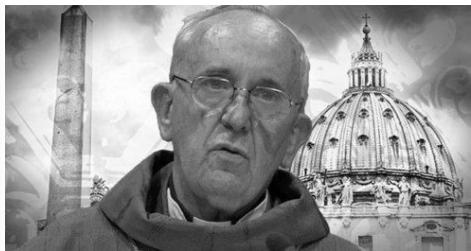
Sedembolestná Panna Mária - Patrónka Slovenska, ďakujeme ti, že si vždy bola našou mocnou orodovníčkou u Svojho Syna a prosíme Ťa o tvoj mocný príhovor i do ďalších dní.

Klaudia

60 rokov kňazského povolania Jorgeho Maria Bergoglia

Na sviatok sv. Matúša, apoštola a evanjelistu, si Svätý Otec pripomenuel 60. výročie svojho kňazského povolania. Bolo to 21. septembra 1953, keď ešte nemal ani 17 rokov. O tomto rozhodujúcim okamihu vo svojom živote hovoril pápež František na Námestí sv. Petra počas turičnej vigílie 18. mája tohto roku na stretnutí s cirkevnými hnutiami a združeniami. Ako spomína, v ten deň cítil, že má ísť na spovede:

„Išiel som na faru. Stretol som tam kňaza, ktorého som nepoznal a pocítil som, že sa musím vyspovedať. Bola to pre mňa skúsenosť stretnutia. Zakúsil som, že niekto na mňa čakal. Neviem, čo sa stalo, nepamätám si to, neviem, prečo tam bol ten kňaz, ktorého som nepoznal, prečo som zacítil nutkanie pristúpiť k sviatosti zmierenia, ale pravdou je, že niekto na mňa čakal. A čakal na mňa dlhú dobu. Po spovedi som cítil, že sa niečo zmenilo. Nebol som tým istým, čo predtým. Počul som akoby hlas, volanie; bol som presvedčený, že sa mám stať kňazom. Táto skúsenosť je

pre vieri dôležitá. Hovoríme, že my musíme hľadať Boha, ísť k nemu a poprosiť o odpustenie, ale keď ideme, on na nás čaká, on je prvý! (...) Ideš ako hrievník, ale on čaká, aby ti odpustil.“

S postavou sv. Matúša sa spája aj motto pápeža Františka. „Miserando atque eligendo“, slová z kázne sv. Bédu Ctihodného, kňaza z 8. storocia, hovoria: „Ježiš vidiac vyberača daní zadíval sa na neho pohľadom lásky a povolal ho.“

V nedávnom rozhovore pre jezuitský časopis Civiltà Cattolica vysvetľuje pápež svoj vzťah k sv. Matúšovi takto: „Som hrievník, na ktorého sa Pán zadíval“ a dodáva, že motto «Miserando atque eligendo» sa mu vždy zdalo pre neho veľmi pravdivé. Spomína, že pri cestách do Ríma často navštevoval kostol sv. Ľudovíta, francúzskeho kráľa, a chodieval tam kontemplovať Caravaggiov obraz Povolenie Matúša: „Ten Ježišov prst, ukazujúci na Matúša. To som ja. Takto sa cítim. Ako Matúš,“ - povedal Svätý Otec pre Civiltà Cattolica.

Aj v závere stretnutia s kňazmi Rímskej diecézy, ktoré sa konalo v pondelok 16. septembra v Lateránskej bazilike, pripomenal toto výročie a dodal: „Prosím vás, modlite sa za mňa v tento deň.“

Spracoval Boris
Zdroj: Vatikánsky rozhlas

Modlitby

MODLÍME SA

Pane,
predkladám ti svoje ruky so všetkým,
čoho sa dotýkali,
s tým, čo mi šlo od ruky,
aj s tým, čo sa mi nedarilo.
Predkladám ti ľudí,
ktorým som dnes podal pomocnú ruku,
ale aj tých, ktorým som pomoc odoprel.
Predkladám ti všetko,
čo som dnes stvárnil a čo vytvorili moje ruky.

Dávam ti dnešný deň taký, aký bol.
Už neposudzujem, čo sa stalo.
To prenechám tebe.
Verím, že ty dokážeš premeniť všetko,
čo sa dnes stalo.
Odovzdávam ti tento deň.

Niekedy sa mi zdá,
že mi všetko uteká pomedzi prsty
a môj deň nemá ani hlavu ani pätu.
Spoj, prosím, tie čriepky.
Do tvojich dobrovitých a nežných rúk
vkladám celý svoj deň a všetko, čoho som sa chytil.

Nech je tvoja ochranná ruka stále надо mnou,
nech túto noc cítim bezpečie tvojich dobrých rúk.

Ty si vryl svoje meno do mojej dlane
a moje meno do svojej.
Daj mi teda pocítiť, že ty si vo mne a ja v tebe.
V tebe si teraz môžem odpočinúť.
A kým budem spať, ty budeš pri mne a vo mne.

Daj, nech v mojom srdci svieti tvoje svetlo,
keď sa zverím temnote noci,
a drž svoju ochrannú ruku nad mojou rodinou
a nad tými, ktorých milujem.

Amen.

Anselm Grün

Ruženec svätej Rity

(Pozostáva z medalónu svätej Rity, a z
trikrát 1 veľkého a 7 malých zrniek.)

Na medailón sa modlí:

- Verím Boha...
- Sláva Otcu i Synu i Duchu svätému...
***

- Otčenáš ...

Sedemkrát: Zdravas ... Ježiš, ktorý na
príhovor sv. Rity odpustí naše hriechy
...

- Sláva ...
***

- Otčenáš ...

Sedemkrát: Zdravas ... Ježiš, ktorý na
príhovor sv. Rity od duševného a
telesného zla ochraňuje ...

- Sláva ...
***

- Otčenáš ...

Sedemkrát: Zdravas ... Ježiš, ktorý na
príhovor sv. Rity z každého
nebezpečenstva nás vyslobodí ...

- Sláva ...

POZVÁNKA

*Rímsko-katolícky farský úrad
Partizánske vás dňa 6. októbra
2013, pozýva na slávnoštne
posvätenie krízovej cesty.
Spoločný odchod bude od
kostola Božského srdca
Ježišovho o 15:00 hodine.*

*„Hľadajme slávu v kríži nášho Pána Ježiša Krista.
On je naša spása, náš život, naše vzkriesenie; on
nás osloboďil a spasil“ (Gal 6, 14).*

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydanie časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:
putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevracame.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.